

her i Folketinget. Det er, at vi ønsker alle støtteordninger fjernet, men det skal selvfølgelig være på ens vilkår, og når vi nu her taler om landbruget, så er det naturligt, at vi skal have ens vilkår i EU. Det troede jeg egentlig, at landbrugs- og fiskeriministeren havde forstået i betragtning af, hvor mange gange vi har diskuteret dette her henholdsvis i Markedsudvalget og i Europaudvalget og i Landbrugs- og Fiskeriudvalget og masser af andre steder. Vi er nødt til at sørge for, at vores erhvervsliv har ens vilkår med de andre. Det kan ikke nytte noget, at vi går ud i Danmark og siger: Vi vil overhovedet ikke have nogle støtteordninger. Selvfølgelig kan det ikke nytte noget. Men vi skal arbejde videre på at fjerne alle disse subsidier og støtteordninger på EU-plan og derved blive en ærlig og ordentlig samarbejdspartner i WTO. Og det tror jeg såmænd også er landbrugs- og fiskeriministerens politik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 173: Forslag til lov om offentliggørelse af kontrolresultater og om ændring af visse love under Landbrugs- og Fiskeriministeriet.

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Fatum (S):

Socialdemokratiet støtter lovforslag nr. L 173, som i dag behandles, om en offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater af animalske produkter. Lovforslaget giver landbrugs- og fiskeriministeren mulighed for at fastsætte bestemmelser om at offentliggøre de kontrol- og analyseresultater, som indgår i kontrollen med levnedsmidler.

Lovforslaget gælder både ved tilvirkning og omsætning. På den ene side giver lovforslaget forbrugerne en mulighed for at vælge de varer, hvor de får mest kvalitet for pengene. På den anden side er det Socialdemokratiets håb, at en sådan offentliggørelse også kan være et middel til at øge virksomhedernes interesse i at overholde kravene til tilvirkning og omsætning af landbrugs- og fiskeriprodukter.

Lovforslaget sigter på at skabe øget gennemsigtighed i fødevarerproduktionen til gavn for producenten, detailhandleren og forbrugeren.

I Socialdemokratiet vil vi gerne være med til at støtte en udvikling, der går i retning af sundere og friskere madvarer. Og vi bakker derfor op om dette initiativ, der kan være et godt middel til at højne kvaliteten af vore levnedsmidler.

Christian Mejdahl (V):

Landbrugs- og fiskeriministerens hensigt med lovforslaget er at forbedre vore levnedsmidlers kvalitet. Sådan står det i hvert fald beskrevet både i den skriftlige fremsættelse og i bemærkningerne. Målet er godt og rigtigt, og det støtter Venstre. Men – for der er et men ved det – jeg vil godt spørge ministeren, om dette er måden at gøre det på. Og jeg kender svaret på forhånd. Ministeren svarer ja.

Er det rimeligt at offentliggøre et kontrolresultat for en virksomhed, som måske undtagelsesvis er kommet på den forkerte side af en given norm, og som i øvrigt bringer tingene i orden igen med det samme? Så er kunderne måske skræmt fra vid og sans og er tilmed flygtet over alle bjerge.

Hvordan vil en offentliggørelse af kontrolresultaterne blive modtaget på eksportmarkederne? Er det ikke nok – og måske oven i købet bedre – at de ved, at vi har en effektiv kontrol? For det skal vi selvfølgelig have.

Jeg ser da godt, at man vil gå gradvis i gang, sådan at det er dér, hvor der er pålagt bøder

eller udstedt skriftlige påbud, man først går i gang. Men målet er jo at tage det hele med.

Venstre vil være med til at offentliggøre kontrolresultater, dér hvor situationen frembyder akut sundhedsfare, eller hvor en virksomhed groft tilsidesætter gældende regler.

Men jeg vil ikke her ved førstebehandlingen give tilsagn om støtte til lovforslaget, som det foreligger. Vi vil prøve at få nogle ting afklaret i udvalgsarbejdet. Og så får vi at se, hvordan det stiller sig. Der må jo også på et tidspunkt foreligge nogle høringssvar, som måske kan inspirere til en anden model, end den der er skitseret i landbrugs- og fiskeriministerens lovforslag.

Lene Espersen (KF):

Formålet med lovforslaget er at offentliggøre kontrol- og analyseresultater som instrument i levnedsmiddelkontrollen. Dette medfører bl.a. offentliggørelse af virksomhedens og produktets navn, ikke kun hvor der måske er tale om akut sundhedsfare, men også i andre tilfælde, som Venstres ordfører hr. Christian Mejdahl lige har været inde på.

Men offentliggørelsen skal først og fremmest ses som værende et skridt til at fremme fødevarernes kvalitet.

Det Konservative Folkeparti er generelt af den opfattelse, at det er overordentligt vigtigt, at forbrugeren har så højt et informationsniveau og så høj en kvalitetskontrol som overhovedet muligt.

Men – og der er også et men for Det Konservative Folkepartis vedkommende – det er værd at understrege, at manglende international koordinering og sammenligningsgrundlag kan medføre, at man skader Danmarks eksportmuligheder og i værste tilfælde blive misbrugt i en konkurrencesituation. Det er derfor væsentligt, at man ikke på dette område bliver fundamentalist, men forsøger at tilrettelægge kontrol- og offentliggørelsesindsatsen bredt, frem for at lade de mange blive straffet på grund af de få.

Man bør i overvejselen vedrørende offentliggørelse indarbejde den indsats, som erhvervet selv gør, for at sikre en hensigtsmæssig kontrol. Det er jo meget fint at kontrollere i sidste led, i færdigvareledet, men måske ville det være bedre for alle parter, hvis man kontrollerede og styrede indsatsen i det første led.

Det Konservative Folkeparti kan derfor tilslutte sig hensigten med lovforslaget, men vil under udvalgsbehandlingen stille en lang række spørgsmål med henblik på at sikre, at lovens

indhold og udmøntning bliver en kontrol og offentliggørelse, der både tager hensyn til forbrugerne, men også til erhvervets internationale konkurrencesituation.

Kristen Touborg (SF):

Det ser ud, som om vi alle sammen, i hvert fald i forhold til de ordførere, der hidtil har været her, kan blive enige om, at hensigten i lovforslaget er god, den vil vi støtte, men det skulle ikke undre mig, om det kunne ende med, at det så altså er det eneste, vi kan blive enige om.

Venstres og De Konservatives ordførere siger jo ganske vist, at hensigten er god nok, men med deres tale derefter siger de reelt, at de faktisk ikke vil være med til det, fordi der tages så mange forbehold. De vil jo sådan set ikke videre, end det, den bekendtgørelse, der ligger fra december 1993, indebærer. Sådan må jeg opfatte det.

Der er vi sådan set på den helt modsatte vogn, helt på den modsatte side. Vi er ret uforstående over for, at man egentlig ikke allerede dengang, i december 1993, gik meget videre, end man har gjort. På en eller anden måde finder jeg, at det er lidt dobbeltmoralisk, at man har analyseresultater, man har kendskab til, at der er fødemidler, der reelt ikke er, som de burde være, og så har man ikke ret til at offentliggøre de ting.

SF er generelt meget for, at offentligheden har indsigt, ikke kun her, men generelt er vi meget for offentlighedsloven på det område, og at man i det hele taget kan lade offentligheden se bag ved og se med i, hvad der foregår. Derfor kan det sådan set godt undre mig noget, at der i bemærkningerne til lovforslaget står:

»Offentliggørelsesordningen vil blive iværksat gradvis, således at offentliggørelsen i første omgang vil omfatte situationer, hvor der over for virksomheder reageres med bøder eller omsætningsbegrænsende foranstaltninger.«

Det finder vi er utrolig blødt. Det finder vi altså også er for blødt. Det er klart, at vi vil støtte lovforslaget, men vi vil gøre, hvad vi kan for at få det forbedret, for sådan som vi læser det nu, så må vi jo sige: Jamen målet, som regeringen vil, er godt nok, men vi er bange for, at inden den når til det mål, så bliver den dømt for nøl.

Gunhild Husum (RV):

Lovforslagets intention er at give større mulighed for at offentliggøre kontrol- og analyseresultater.

sultater, som er fremkommet i forbindelse med den lovmæssige kontrol af levnedsmidler. Herved kan opnås, at uvildige analysers resultater bliver et konkurrenceparameter. Der bliver altså med lovforslaget større mulighed for at konkurrere på dokumenteret kvalitet. Dette vil forhåbentlig forøge levnedsmidlernes samlede kvalitet.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, fordi det giver forbrugerne større mulighed for selv at bestemme, hvilken kvalitet af levnedsmidler de vil efterspørge. Samtidig opnår man med forslaget, at levnedsmiddelkontrollens ressourcer uden nævneværdige ekstraomkostninger også kan anvendes til uvildig forbrugeroplysning.

Annette Just (FP):

Jeg har et problem. Jeg er desværre enig med hr. Kristen Touborg fra SF. Jeg har sjældent – jamen jeg var nødt til at sige det på den måde, så hr. Kristen Touborg kunne høre det – jeg har sjældent oplevet noget så mærkværdigt som Venstre og De Konservative, som har stået her i denne sal og råbt op om, at vi skulle have åbenhed frem for alt, og at borgerne skulle kunne finde ud af, hvad det er, der sker, og så står de så sandelig nu, hvor der er mulighed for det – på et lille, men væsentligt område, nemlig dér, hvor fødevarerproducenter enten har fået påtalt ved bøde eller er blevet pålagt ved skriftligt påbud at lave en omsætningsbegrænsning – så står de og siger: Uha, det kunne jo være farligt, dette her.

Jeg vil godt sige så klart og tydeligt, som det overhovedet kan lade sig gøre, at Fremskridtspartiet ikke mener, at dette her er farligt. Vi mener til gengæld, at det er bydende nødvendigt over for borgerne i Danmark, at de ved, at de varer, de kan købe i Suma og Brugsen og Irma, og hvad de alle sammen hedder, er sunde varer. Og hvis der er fundet noget, der har været forkert, så bliver det også skrevet op et eller andet sted, så man kan læse det.

Jeg synes faktisk, at det er et fornuftigt forslag, landbrugs- og fiskeriministerens er kommet med her. Navnlig hvis vi så også i udvalget kunne blive enige om, at når der er gået 1 år eller 2 – det har jeg ikke begreb om, men jeg tror nok, at 2 år skal der til – tager vi det op, og så siger vi: O.k., hvor langt er vi så kommet? Har det haft den virkning, man gerne ville? Skal vi tage det op til revision? Skal der gås videre, eller har dette netop været det, der skulle til?

Jeg kan godt være en lille smule nervøs, når der står, at efter et stykke tid så kan man bare gå videre. Det kan jeg godt være lidt nervøs for. Jeg tror også, det vil være sund fornuft, at vi så tager en debat om, hvorvidt det er nødvendigt. Men at sige: Uha dada, det kan være, at det blev offentliggjort, hvem der har fået en bøde for at putte noget giftigt i mayonnaisen. Det synes jeg mindst talt burde på forsiden, så alle vidste, at man herefter var nødt til at gå over til hjemmelavet mayonnaise.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det var jo overraskende at høre, at Fremskridtspartiet støtter. Men jeg sad ellers og tænkte på, at det så var os, der skulle levere de sidste stemmer. Det ville vi gerne gøre; vi vil også gerne levere dem for en sikkerheds skyld. Så vi vil gerne meddele ministeren, at vi støtter forslaget, for jeg kan forstå på Venstre og De Konservative, at der er en vis sandsynlighed for, at de ikke gør det. Det er klart, at det går i den retning, som vi gerne vil have sådan nogle ting skal gå: at der bliver en større sikkerhed for kvaliteten i levnedsmidlerne.

Det, som jeg tror, der kommer ud af dette her, bliver ikke en lang sort liste af produkter, der ikke duer, og som har fået tommelfingeren nedad. Tværtimod – det er så henvendt til Venstre og De Konservative – så tror jeg egentlig, at effekten af dette her betyder, at der bliver færre, som falder for Levnedsmiddelkontrollen, fordi det virker disciplinerende baglæns, når man ved, at man har udsigt til en eventuel offentliggørelse af mindre gode resultater, som kommer frem, når man laver analyser af levnedsmiddelprodukterne. Så derfor tror jeg sådan set, at man får det ud af det, at man faktisk også godt kan se det som et vigtigt led i at fremme kvaliteten af danske fødevarer.

Og med den baggrund vil vi gerne støtte forslaget.

Landbrugs- og fiskeriministerens (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne takke et flertal af ordførerne, og så vil jeg gerne i lighed med andre kommentere den – synes jeg – lidt mærkelige situation, at man har to partier, repræsenteret ved hr. Christian Mejdahl, som først siger, at målet er godt og rigtigt, og fru Lene Espersen, som siger, at forbrugerne skal have så højt et informationsniveau som muligt, og så kommer med en hel masse men'er. Det må jeg sige, det er jeg lidt forundret over.

Jeg har det sådan som minister for et område, at jeg gerne vil kunne rose, når der er noget, der er godt, og noget, der er rigtigt. Men hvis jeg så skal have troværdighed, så skal jeg også have mulighed for at gå ud og sige, når der er noget, der ikke er godt, og noget, der ikke er rigtigt.

Det, vi faktisk taler om her, er virksomheder, som ikke bare har været på kanten, men virksomheder, som har fået bøde eller fået pålæg omkring omsætningsbegrænsninger, som altså er gået forholdsvis langt i forhold til gældende lovgivning. Så siger vi: Er det så ikke fair, at så skal forbrugerne gøres opmærksom på, at her er der nogle virksomheder, som overskrider nogle grænser, vi ikke ønsker? I en markedssituation, som den vi har her, tror jeg ikke, der er noget, der kan ramme en sådan virksomhed mere end netop offentliggørelse – meget mere end bøder og alt muligt andet.

Så jeg synes, i den troværdighedsdiskussion vi har, hvor forbrugerne er mere og mere optaget af, at de produkter, de forbruger, har en høj grad af tryghed, at dette er et meget væsentligt lovforslag.

Jeg vil gerne takke de partier, som jeg oplevede var helhjertede omkring forslaget, for støtten, og så håbe på, at de sidste partier ikke kun vil have de flotte ord, men også den reelle handling bag det.

Christian Mejdahl (V):

Landbrugs- og fiskeriministeren udtrykker forundring over, at der også var et »men« med i debatten. Ministeren fremhæver troværdigheden.

Se, dette her er ikke et spørgsmål om troværdighed. Det, der skal give danske fødevarer troværdighed, er, at vi er sikre på, at der er en kontrol, både en egenkontrol og en offentlig kontrol. Og det er der. Og så sagde jeg, at det kan være et mellemværende imellem kontrolinstansen og den enkelte virksomhed, uden at det nødvendigvis skal slås op på husmuren, at sådan og sådan er resultatet. Det er såmænd kun det, vi sagde. Jeg har ikke sat spørgsmålstegn ved, om de, der er pålagt bøder og i øvrigt har overskredet bestemmelserne, ikke skulle kunne offentliggøres. Det, jeg sagde, var, at målet jo er at gå videre, og så synes jeg, at vi går for langt.

Jeg vil gerne være med til, at vi sætter ind over for manglende kvalitet, også over for den enkelte virksomhed, så der ikke er tvivl om, at reglerne selvfølgelig skal overholdes. Jeg synes bare ikke, det skal skrives ud til den undrende

offentlighed. Jeg er bange for, at det giver større usikkerhed, end det giver kvalitet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 176: Forslag til lov om husdyravl.

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Frederik Nørgaard (S):

Hensigten med fremsættelsen af lovforslaget er dels at modernisere nugældende lov på området, nemlig omsætningsloven, dels at skabe grundlag for implementering af EF's direktiv på området.

Den nugældende lov bemyndiger landbrugs- og fiskeriministeren til at fastsætte regler om afstamning og kvalitet af husdyr, sæd og befrugtede æg. Ministeren kan også fastsætte regler om offentlig godkendelse af avlsorganisationer og foreninger samt regler om stambøger og stamtavler; disse regler fastholdes i omskrevet form. Anvendelsesområdet udvides til også at omfatte ubefrugtede æg med det sigte at kunne implementere EF-regler på området.

Reglerne i den nuværende lov om, at ministeren sammen med organisationerne efter forhandling fastsætter bemyndigelser, bortfalder sammen med reglen om, at ministeren kan ned-